

Rafiq Ələkbər - 60

Ruhum bağ salıbdır o bir Allaha

Oddan yaranmaqla öyünmə çox da,
Mən də Od yurdunun oğluyam, şeytan.
Səni Tanrı göydən yerə düşürdü,
Mən isə göylərə bağliyam şeytan.

Artıq qəzəbindən özün yan, kül ol,
Bəs edər insana bəslədiyini kin.
Deyən vaxtı çatıb, məndən uzaqlaş,
Sən odlar yurdunun oğlundan çəkin.

Özünü sayırsan bəşərdən üstün,
Toruna düşübdür bilmədən çoxu.
Bütün mələkləri Tanrı yaradıb,
Sən də mələklərin birisən axı.

Yurduğun odudur gözüne girən
Harada varamsa burun soxursan.
Elə addım-addım izləməklə də,
Həm mən, həm yurdumdan əvəz çıxırsan.

Məni eşq yandırdı güclü oduyla,
Cəhənnəm odundan uzağam daha.
Sən məni yandıra bilmərsən şeytan,
Ruhum bağ salıbdır obir Allaha

Tanrım, bağışla

Düşündüm, özümü dərk edim bir az,
Ayaq tutan yerden heç qaçmamışam.
Yerdəyəm, göydəyəm, bilmədim bunu,
Mən özüm-özümdən baş açmamışam.

O qədər yazdım ki, bir cümlə çıxdı,
O, Böyük Mütələqdir, O, böyük cümlə.
Tapındım, sığındım, pənah apardım,
Şeytandan, İblisdən görəndə həmlə.

Bizim kitabımız göydən gəlibdir,
Bir hikmət axtardım hər ayəsində.
Dərin zülmətləri yarıb keçmişəm,
Tanrıdan aldığım nur sayəsində.

Kim deyir mən elə hamı kimiyəm,
Hamı mənim kimi seçilə bilməz.
Bütün sevdaların əhdi, peymanı,
Tanrı sevgisiylə ölçülə bilməz.

Bu çay dağları da tən yarı bölür,
Bu çay ayrı salıb sal qayaları.
Çayın bu tayında quzu mələşir,
Obiri tayında ot tayaları.

Bir duası vardır hər çiçəyində,
Qucağını açar çiçəklər mənə.
Bura elə yerdir, elə məkandır,
Gülməyi tapşırırdı mələklər mənə.

Havaya heç zaman söz buraxmadım,
Heş kəs inciməsin mənim sözümdən.
Yerin günahını mən də daşdıdım,
Şikayət edirəm özüm-özümdən.

Bir göz qırpımında günah yuyulmaz,
Günahlar yuyular qarla, yağışla.
Təzədən o qıza gözümlə sataşdı,
Dedim, günahımı, Tanrım, bağışla.

Bəlkə həyatımdan çıxıb gedirsən

Bunun özü necə vurulmaqdır ki,
Sadəcə gözücü baxıb gedirsən
Özümə gəlməmiş səni görəndə,
Bir göz tətiyini sıxıb gedirsən.

Dedim ki, özümə bir güc gələrəm,
O incə qəlbində eşq incələrəm.
Nədən boşa gedir düşüncələrim,
Hər şeyi bir anda yıxıb gedirsən.

Gün vurub sübh çağını oyananda da,
Görmürsən yanında dayananda da.
Hər dəfə gözümdən yayınanda da,
Bəlkə həyatımdan çıxıb gedirsən.

Yarımqıç bəndimi tamamlamadım

Baxırsan zamana cürətlidir ki,
Hər gün bir dərd qoyur yaşımin üstə.
Dalğalar o qədər sürətlidir ki,
Sahilə tullanır başımın üstədən.

Bəzən gil, palçıqdan məzar tikirəm,
Görən nə olacaq məzar dibində?
Eh, gör mən də nəyin dərdin çəkirim,
Ağlım başımdadır, pulum cibimdə.

Sözü öz dilimdə bişirməmişdən,
Yüz dəfə keçirdim onu ələkdən.
Bu güllü dərirəm, keçib iş-ışdən,
Güllər də bezibdi bakirəlikdən.

Eh, kiməm, tənhayam, bəlkə adayam,
Onunçün insan tək ölə bilmirəm.
Ona xəbər verin mən buradayam,
Körpü istündəyəm, gələ bilmirəm.

Deyəsən bu yerdə tükənir sözüüm,
Bir uşaqlıq çağım düşür yadıma.
Yerdə ulduz olmaq nəyimə lazım,
Göydə bir ulduza verin adımı.

Oqız salam verir gözləri ilə,
Oqızı mən indi tamam anlamıdım,
Nə qədər sabahlar ötüşsə belə,
Yarımqıç bəndimi tamamlamadım.

Boylandım sola da, baxdım sağa da,
Qalmışam məsum tək ortada hələ.
Vaxt tapa bilmədim qocalmağa da,
Necə oturmuşam partada hələ.

Dünyanın həm özü, həm dərdi ağır,
Onu gəzdirirəm bir qolum üstə.
Hamı danışsa da kim-kimə baxır,
Zaman davam edir öz yolu üstə.

Göylərdə uçmağı bacarmadıqsa...

Bəzən günəş kimi güldün üzümə,
Bəzən də yolumda duman, çən oldun.
Bu uzun illərin sevda nurundan,
Od alan mən oldum, donan sən oldun.

Bəzən düşündüm ki, bu qız görəsən,
Niyə razı qalmır saf diləyimdən.
Qəlbimi açmağa yollar aradım,
Yol açdı dilimə söz ürəyimdən.

Göylər od tutmuşdu, yanırıd qürub,
Ruhumsa əsirdi o an tələşdən.
Bax o qürub çağını qarşında durub,
"Qız sənə aşiqəm" - dedim yavaşdan

Soyuq baxışların bağırımı dəldi,
Söndü ümidlərim, söndü büsbütün.
Yaxşı ki, bir azca insafa gəldin,
"Elçi göndərərsən, baxarıq" - dedin.

Elə bil unuttun, dandın bu zaman,
Eşqin od çağını, alov çağını...
Sən necə üzümə söylədin, gülüm,
Mənə yox, elçiyə inandığını.

Bilmədin içimdə dolaşır nələr,
Varmı iç dünyamı ölçən ölçülər?!
Sənli ürəyimdə bir sevda mələr,
Necə deyəcəkdin bunu elçilər.

Elçi nə biləydi, mən nə çəkirəm.
Bu iş belə getməz, yox belə qalmaz.
O vaxt dəniz idi qəlbim səninlə,
İndi ümmanlarla heç belə dolmaz.

Elə bil göylərdə uçurdu ruhum,
Ən uca göylərdən bir sözlə düşdüm.
Səndən çox əzablar görsəm də ancaq,
Bu ağır cavabı gözləməmişdim.

Gözümdə kainat talandı yenə,
Daha mənim deyil o ulduz, o ay.
Göydəki qapılar bağlandı mənə,
Yer öz qapısını açdı taybatay.

Elçilər söyləsin sözünü qısa,
Elçilər danışsın, biz səssiz qalaq.
Göylərdə uçmağı bacarmadıqsa,
Bir cüt çiçək kimi yerlərdə solaq.

Şair ruhdur, gözəl mələk

Şair ruhdur, gözəl mələk, əzizim,
Cənnət üçün yaranmışlar tək-təkdi.
Bu dünyada şair dərddən üzülər,
Bu dünyada mələk elə mələkdi.

Şair-gözəl qohumdular əzəldən,
Hansı dünya, hansı məkan fərqi yox.
Bu dünyada şairləri üzənələr,
O, dünyada ruhlarını qoruyur.

Şair təbi, gözəl nuru həyatdı,
Kainatda xoşbəxtliyin açarı.
Tanrım, niyə sən bəndələr yaratdın,
Gözəlləri şairlərdən qaçıdır.

Şair Tanrı sevgisindən doğulub,
Gözəl-mələk lap Tanrının yanında.
Ey gözəllər şairlərdən qaçmayın,
Qoy birləşək lap Tanrının yanında.

Şair ruhdur, gözəl mələk, dərd-qəmi,
Hamı bilir bir-birindən çəkər kim.
Ey şairlər six cənnətə getməyin,
Cənnətdə də ruha mələkdi hakim.

Özünü sevdirə bilmirsən mənə

Özünü sevdirə bilmirsən mənə,
Sən özün gedirsən qəmin üstünə.
Guya ki, günahkar mənəm həmişə,
Hər şeyi yıxırsan mənim üstümə.

Guya gözəlliyi duymuram, mənə
Bu hissi öncədən qəlb etməliydi.
Razı olmasaydım özümdən-dedin,
Gözəlliyin məni cəlb etməliydi.

Sən mənim içimi duymalısan, qız,
Səni uzaq edən içimdir mənim.
Gözəlsən ölçüyə sığışmalısan,
Şairəm sonsuzluq ölçümdür mənim.

Eşq də tarazlığı sevir əzizim,
Çalış tikanı da gülə döndərək.
İçim okeandır, ümmandır mənim,
Deyirsən, gəl onu gölə döndərək.

Məndən sevgi payı istəyirsənsə,
Onu xırdalama, etmə heç xırda.
Okeana çaylar, dənizlər sığar,
Göllər bataqlıq da olar axırda.

Həyatda yarıyıb kimlər sevgidən,
O, bəzən şirindir, bəzən acıdır.
Sevilməmək sənə dərddirsə mənə,
Eşqlər həyatımın taxtı-tacıdır.

Gözəlliyi duymaq şairə nədir,
Şair gözəlliyi tora salır bil.
Şairin içində nurdandır o, tor,
Hörümçək toruna düşən tək deyil.

Deyirəm sevilsin, sevsin insanlar,
Hamı sadıq olsun öz aşiqinə.
Gözələ vurular minlər, milyonlar,
Yenə möhtacdırlar şair eşqinə.

Şairlər sevirlər bəni-insanı,
Şairlər göyləri yerlərə qatar.
İnsan yox şairdən eşq umursansa,
Ondan bir damla pay sənə də çatar.

Tükənmez oyundur sevgi həyatda,
Uduzdun nəmləmə qəmdən gözünü.
Niyə sevilirsən günahkar tapma,
Çalış sevdirməyə bacar özünü.

Domino daşı

Gördük həyatımız rəvan getməyir,
Nə dodaq çatladaq, nə ağız büzək.
Varsa qarşımızda domino daşları,
Götürüb qaydayla sıraya düzək.

Dominoya baxmaq qumar daşı tək,
Onun öz sirri var, öz qaydası var.
Kiməsə bu daşlar hikmət dərslidir,
Kiməsə hardasa bir faydası var.

Əgər dominodasan, oyna sonacan,
Kiçikdir, böyükdür, atma daşını.
Ağqoşa düşəndə heyfislənməyin,
Heç də reklam etmə altıqoşanı.

Sən nə oynayırsan oyna sonacan,
Özünlə bir çilingağacı daşı.
Daş üstə daş qoymaq hünərdir indi,
Bir şansdır bu, olsa lap domino daşı.

Görərsən bu daşlar nədən düzəlib?
Bəlkə də təsəlli vermək üçündü.
Bütün qoşaları atdım qırağa,
Mənə uyğun gələn dördün üçüdü.

Hələlik tənhayam bu həyatda mən,
Hələlik seçirəm ağın birini.
Domino daşında bir nizam vardır,
Hər daş tamamlayır ancaq yerini,

Ağ yolun yolçusu ağqoşa deyil,
O, bir heçlik kimi sənə həmlədir.
Bir az qəribədir həyat oyunu,
Onun gedişləri kədər, qəmlədir.

Dünya qərar tutub qoşalar üstə
Yoxsa ilişərdi tində, dalanda.
Tək övlad sonsuzluq sayılır bəzən,
Yaxşıdır övlad da qoşa olanda.

Bir də görürsən ki, ötdü cavanlıq,
Ömrün axırına, başa gedirik.
Hərdən ömrümüzü yelə tapşırıb,
Hərdən bu dünyayla qoşa gedirik.

Dünya qoşalara görə yaşayır,
Olsun gündüz-gecə, ya axşam-səhər.
Qoşalar olmasa, dünya olmazdı,
Ömrünü vurardı ya da bir təhər.

Dominodan ev tikib sevinmək üçün,
Onun daşlarını düzdük sıraya.
Oyunda ən böyük məqamdır bəlkə,
Ən böyük qoşalar çıxsa araya.

Dominoya kökləyərk arzuları biz,
Çıxaq bir qabıqdan, çıxaq dəridən.
Bəlkə qarşımıza qoşalar çıxdı.
Canımız qurtardı ağın birindən.

Yardımlı